

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Καλωσορίσατε στη Μητρόπολη, την πόλη μου.

Πληθυσμός περίπου τριάντα εκατομμύρια.

Ζω εδώ από δέκα ετών. Είναι η πιο συναρπαστική, η πιο θαυμάσια πόλη στην επιφάνεια της γης – και κάτω από αυτήν. Λονδίνο, Λος Άντζελες, Νέα Υόρκη, Παρίσι, Βερολίνο, Τόκιο... όλα μαζεμένα κι ανακατεμένα σε ένα.

Όταν λέω το μαγικό όνομα –Μητρόπολη– είναι σαν να συνδυάζω την επιβλητικότητα του ουρανοξύστη του Εμπάιαρ Στέιτ Μπίλντινγκ με την κομψότητα του Ταζ Μαχάλ, την αίγλη του Πύργου του Άιφελ και το αιώνιο μυστήριο της Σφίγγας της Αιγύπτου. Μητρόπολη – η Νέα Βαβέλ, αρχιτεκτονικό αριστούργημα μονολιθικής μεγαλοπρέπειας. Οι ουρανοξύστες του εικοστού αιώνα επισκιάζονται από τους πανύψηλους στρατοσφαιρικούς ουρανοξύστες του εικοστού πρώτου.

Και από κάτω, πολύ κάτω, σε υπόγειες τεχνητές σπηλιές, οι τερατώδεις μηχανές του Μολώχ: η αφάνταστη, απάνθρωπη Μηχανή Γκέιζερ, η Μηχανή-Καρδιά, που πρέπει να τη φροντίζουν διαρκώς τα Ανθρώπινα Ρολόγια, οι υπάνθρωποι κάτω από τη γη, οι ανήμποροι εργάτες των υπόγειων στοών που ζουν σαν σκλάβοι χωρίς ελπίδα, δουλοπάροικοι των κατοίκων της επιφάνειας, τυφλές μαριονέτες στη θέληση του Άρχοντα της Μητρόπολης.

Ο Άρχοντας της Μητρόπολης: ο Γιοχ Φρέντερσεν, ένας άνθρωπος από ατσάλι, ψυχρός σαν την επιφάνεια του Πλούτωνα – και το ίδιο απόμακρος. Ένας κυβερνήτης άσπλαχνος και αυταρχικός σαν αρχαίος Καίσαρας.

Κρυμμένο κάπου ανάμεσα στις φουτουριστικές υπερκατα-

σκευές της Μητρόπολης έχει επιβιώσει ένα αναχρονιστικό σπίτι, μια γοτθική, μπαρόκ κατοικία· εκεί βρίσκεται ένα εργαστήριο όπου πραγματοποιούνται αλχημιστικά θαύματα. Με τη σφραγίδα του Σολομώντα στην πόρτα του, θα μπορούσε να ήταν ο τόπος γέννησης του θρυλικού Γκόλεμ πριν από εκατοντάδες χρόνια. Σήμερα, εκεί υφαίνει τον ιστό της μια αλμπίνο αράχνη με άσπρα μαλλιά και παράφορο βλέμμα, μια διαβολική ιδιοφυΐα που έχει θυσιάσει το ένα του χέρι για την υπερανθρώπινη επιστήμη του. Είναι η αλλόκοτη κατοικία του μοχθηρού Ρότβανγκ που έχει δημιουργήσει τη Φουτούρα, ένα ομοίωμα γυναίκας από μέταλλο με συνείδηση.

Έχουν συγκρίνει το *Metropolis* –το βιβλίο– με το θεατρικό *R.U.R.* του Κάρελ Τσάπεκ, με το ουτοπικό μυθιστόρημα *Έρεβον* του Σάμουελ Μπάτλερ, «για μια μελλοντική εποχή, όταν οι μηχανές θα αναπτύξουν ψυχή και θα γίνουν αφέντες του ανθρώπου», με τη *Μηχανή του Χρόνου*, όπου «το ανήσυχο, διορατικό μυαλό του Χ. Τζ. Γουέλς συνέλαβε μια αξέχαστη εικόνα της εξέλιξης των κοινωνικών και οικονομικών συνθηκών στην εποχή των Ελói, των παρακμασμένων ευδαιμονιστών του κόσμου του μέλλοντος, και των Μόρλοκ, των αλλόκοτων σκλάβων τους στις υπόγειες στοές». Επίσης το *When the Sleeper Wakes* του Γουέλς, το *Land Under England* του Τζόζεφ Ο'Νιλ, το *Looking Backward* του Έντουαρντ Μπέλαμι, το *Summer in 3000: Not a Prophecy – A Parable* του Πήτερ Μάρτιν, θυμίζουν από κάποιες απόψεις το βιβλίο.

Όταν μιλάω για το *Metropolis* –την ταινία– δεν μπορώ να τη συγκρίνω με τίποτα: παραμένει το ασύγκριτο κλασικό έργο επιστημονικής φαντασίας, μακράν η καλύτερη ταινία φαντασίας που έχω δει στη ζωή μου.

Η Τέα φον Χάρμπου, η προικισμένη συγγραφέας του, έχει πεθάνει πλέον, αλλά κατά τη διάρκεια της ζωής της επέδειξε μια λογοτεχνική διάνοια πολύ πιο μπροστά από την πραγματικότητα. Είχε παντρευτεί τον διάσημο σκηνοθέτη Φριτς Λανγκ, που υλοποίησε τόσο αριστοτεχνικά στη μεγάλη οθόνη το αριστούργημα της *Metropolis*.

«Το *Metropolis* δεν μοιάζει με κανένα άλλο μυθιστόρημα που έχει γραφτεί έως τώρα», έγραψε ένας ενθουσιώδης σχολιαστής της εποχής. «Είναι διαφορετικό, μοναδικό και πρωτότυπο. Συνδυάζει ένα εντυπωσιακό δράμα αντικρουόμενων δυνάμεων με ένα ειδυλλιακό ερωτικό θέμα».

Η γλώσσα του μυθιστορήματος είναι συχνά πλούσια όσο και του M. P. Shiel, καλειδοσκοπική όπως του Άμπραμ Μέριτ στο *The Metal Emperor*, λιτή όπως του Ρέι Μπράντμπερι στο *Σκελετός*, ποιητική όπως του E. A. Πόε, μακάβρια όπως του Άρθουρ Μάχεν.

Επιστήμη και Φαντασία, Τρόμος και Ομορφιά· Μυστήριο, Μαγεία, Μίσος, Τρέλα, Μεγαλείο, Μυσταγωγία – για μια μοναδική φορά, όλα τα στοιχεία συνδυάζονται μαγικά για να δημιουργήσουν ένα κλασικό έργο του φανταστικού, το υπέρτατο αριστούργημα: METROPOLIS!

Αυτό είναι το βιβλίο στο οποίο βασίστηκε η ταινία.

Έχουν πει ότι αποτελεί έργο μιας μεγαλοφυΐας.

Συμφωνώ. Στις επόμενες ώρες θα έχετε μια αναγνωστική εμπειρία που θα τη θυμάστε σε όλη την υπόλοιπη ζωή σας.

—FORREST J. ACKERMAN
Metropolis
24 Νοεμβρίου 2026